

Ordføreren (M. Andersen, Listed Amts 3dje Valgkreds): Det Lovforslag, som her foreligger til Behandling, har haft en meget lang og noget trang Vej at tilbagelægge, forinden det endelig kom saa vidt, som det er nu, da det er kommet frem til 2den Behandling i Folketinget. Det første Forslag, som blev fremlagt om Ordning af Driften af vore Statsbaner, blev forelagt den 30. November 1875, altsaa for noget over 16 Aar siden. Dette Forslag, som altsaa selvfølgelig kun omfattede Driften af de jydsk-synske Statsbaner, gik ud paa at bestemme, at der ved Driften af Statsbanerne ansattes en Direktør, en Chef for Hovedkontorerne, en Overdriftsinspektør, en Overbaneingeniør og en Overmassimester, samt faste Lønninger for disse Embedsmænd. I øvrigt indeholdt Forslaget kun meget faa organisatoriske Bestemmelser, man endes imidlertid den Gang om, paa Grund af, at Statsbanedriften var saa ny, at bestemme ved Lov, at der i 1877 paa ny skulde forelægges et Lovforslag om det samme Emne. Dette Forslag indeholdt ikke alene i sig en betydelig fyldigere Udvikling af Reglerne for Statsbanedriften, men indeholdt tillige i sine Motiver en Redegørelse for, at Ministeriet nu fandt, at dens Besøjeelse til at foretage Ændringer i Organisationen maatte betydeligt begrænses, ligesom man ogsaa troede, at de Klasser af Embeds- og Bestillingsmænd, hvis Lønninger fastsattes ved Lov, maatte betydeligt udvides. Disse to Principper stete ganske god Fyldest, idet man i dette Lovforslag var gaaet saa vidt, at man havde optaget Lønningsbestemmelser for hele det Personal, der var ansat ved Statsbanedriften med Lønninger fra oven og ned til 1,800 Kr. Imidlertid, Lovforslaget naaede kun til 1ste Behandling. Dette Forslag var forelagt i Landstinget, og et ligelydende Forslag, der det følgende Aar blev forelagt Folketinget, naaede heller ikke videre. I 1880 vil det erindres, at man gjorde et ganske betydningsfuldt Skridt i vor Jærnbaneudvikling, idet man købte de sjællandske Jærnbaner, og et Aars Tid efter, 18de Februar 1881, vedtog man, som det vil erindres, tillige at overtage de saakaldte østjydske Jærnbaner: Randers—Grenaa-Banen og Aarhus—Rhomgaard-Banen. Denne betydelige Udvidelse af Statsbanenettet krævede selvfølgelig ny Overvejelse fra Regeringen, forinden det var muligt at fremlægge et Forslag til Lov om dette vigtige Emne; det var saa meget naturligere, som selve Lovforslaget om Købet af de sjællandske Jærnbaner i sin § 1 gav Regeringen fuldkommen tilstrækkelig Bemyndigelse til at fortsætte

Driften ogsaa af disse Baner, indtil der fremkom en Lov om den endelige Ordning af Statsbanedriften i sin Helhed. Imidlertid, der blev i Genhold til denne Lov fremsat paa Rigsdagen i 1882 et Forslag til Lov om Driften af samtlige Statsbaner med dertil hørende Søforbindelser. Dette Forslag gik ud paa en ganske ny Ordning, en fuldstændig Omordning af hele Administrationssystemet, der hidtil, som bekendt, havde været dette, der var fastslaaet i Lovforslaget for 1875—76: en Jærnbanedirektør, en Chef for Hovedkontorerne, en Chef for Driften, en Chef for Baneafdelingen og en Chef for Massin-afdelingen. Nu gik man imidlertid bort fra dette Princip og gik over til at foreslaa, at Statsbanedriften skulde ledes af en Generaldirektør, som med Hensyn til de paagældende Transportmidlers Drift og Vedligeholdelse ansattes af en Centralforvaltning, delt i 4 Afdelinger, hver under en saakaldet komiteeret, altsaa med 4 komiterede, derhos 6 Forvaltningschefer, 3 for Sjælland og 3 for Øerne. Motiveringen i Ummærkningerne til dette Lovforslag var meget logisk og slaaende forreft affattet saa vel i Form som Udtryk. Man samlede sin Argumentation i de to Sætninger: „At Fællesbestyrelsen, som man her foreslog at indføre for samtlige Statsbaner, maatte kunne iværksætte Driften af Banerne billigere og derved bringe en væsentlig større Indtægt ind af Driften end en særlig Bestyrelse“. Det er fuldkommen logisk og slaaende og aldeles uimodsigeligt, og saaledes maatte det efter al Rimelighed ske, og for det andet: „At Fællesbestyrelsen vilde bedre kunne benytte det tilstedeværende Personal og Materiel, hvorved Antallet af Funktionærer og Embedsmænd noget vilde kunne indskrænktes.“ Det var Hovedsummen af den daværende Indenrigsministers Motivering af Lovforslaget, som var forelagt, og som altsaa gik ud paa at samle hele Statsbanedriften under en Bestyrelse her i København, som nævnt, bestaaende af en Generaldirektør og 10 andre overordnede Embedsmænd. Lovforslaget indeholdt imidlertid af organisatoriske Bestemmelser ikke synderlig andet end dette, samt tillige Bestemmelser om Lønninger for disse 11 Embedsmænd, Lønninger, som man den Gang fandt være noget for høje. Generaldirektørens Lønning var foreslaet fastsat til 12,000 Kr., stigende til 16,800 Kr., og de øvrige 10 Embedsmænds Løn var foreslaet fastsat til 7,500 Kr. for hver, stigende til 10,500 Kr. Dette Forslag, som blev forelagt i Landstinget, rejste kun en forholdsvis ringe Diskussion. Man gik forholdsvis let henover Forslaget; maaske af den Grund, at det var